

По едно врѣмя, като ся научи Траіанъ за смъртъ-тъ на С-го И. и за негово-то юнашко търпение и великодушіе, дѣто отиде да умре за Бога на драгосърдце, домиля му за него. Притова кога ся научи, какъ Христіани-ти сѣ въобще кротки хора, живѣхъ въздържно съ всякъ чистотѣ, заречени отъ лошевени, и че не сѣ противны за друго, освѣнь само дѣто не щѣтъ да ся покланятъ и да имѣтъ много богове, нѣ почитать токо одного І. Христа, издаде царско повелѣние, да прѣстане веке гонение-то върхъ Христіаны-ты, и тѣй да останѣтъ свободни въ всички-ты си вѣройсповѣдни нарядбы. А мощи-ты на С-го Игнатіа ся прѣнесохъ славно у Антіохыѣ, дѣто правяхъ чюдеса и подавахъ всякаквы исцѣленія на вѣрны-ты гражданы, кои-то съ радость и веселбы славяхъ Бога, на кого-то слава-та да бѣде довѣки аминѣ.

ЗАБЕЛѢЖВАНІЕ.

Помѣнува ся у нѣкои священи книгы, че кога-то завождали С. Игната да го прѣдадѣтъ на звѣрове-ты, той чѣсто изговарялъ Христово-то имя. Нѣкои отъ невѣрны-ты като го запытали, защо изговаря това имя, а святыи имѣ казашъ: защо-то имамъ въ сѣрдце си написано имя-то на І. Христа; а кога-то изядохъ звѣрове-ти тѣло-то му, при останалы-ты кости, по Божіе смотрение, найде ся сѣрдце-то на С-го неповредено! Тогава, невѣрни-ти, за да видять да ли е наистиннѣ, дѣто думаше С. Игнатъ, че Христово-то имя было написано въ сѣрдце-то му, разрязвать го, нѣ що да видять? Въ разрѣзано-то сѣрдце имаше писано на двѣ-тѣ страны съ златны слова: *Іисусъ Христосъ!* Чудо-то бѣше голѣмо и мнозина повѣрвахъ. Тѣй С. Игнатъ, съ непоколебимѣ-тъ си твърдѣ вѣрѣ, показа ся достоенъ за титѣ-тъ *Богоносецъ*, кой-то като исповѣдаше непрѣстанно Христа Бога съ уста си, имаше го дѣйствително написанъ въ сѣрдѣ сѣрдце-то си.

